

[Gade]

Så hævdes det, at omkostningerne i Danmark til skat er langt højere end i de øvrige EF-lande. Jamen så lad os se på det. Jeg har slået op i Institut for Fremtidsskærings rapport, og der står – jeg citerer fra side 20:

»Sammenlignes Danmark med de øvrige EF-lande, er det bemærkelsesværdigt, at det danske skatteniveau ikke er så forfærdelig meget højere end de øvrige europæiske landes, hvis man inddrager de arbejdsgiverfinansierede ordninger.«

Det skal man jo, hvis man skal sammenligne ordentligt. Ellers er det fup og fidus som Industrirådets kampagne og som det, hr. Flemming Hansen fremførte fra den her talerstol. Fup og fidus. Det handler i virkeligheden om at lave en omfordeling i samfundet, ikke om at forberede til det indre marked.

Hvad så med selskabsskattelettelse, hr. udenrigsminister, som man altså har et udvalg der arbejder på? Er det egentlig så nødvendigt, når f.eks. Frankrig reelt ligger på samme niveau med hensyn til belastningen med skat og arbejdsgiverafgifter? Vi har 46 pct. af bruttonationalproduktet, Frankrig har 48 pct. af bruttonationalproduktet.

Nej, vi er i stedet for nødt til at kigge vores produktionssektor grundigt igennem, og dér tror jeg, vi skal slagte et par hellige, private og gammelliberale køer. Der skal skabes en dynamisk erhvervs politik i samvirke med det offentlige, der skal opbygges lønmodtagerkapital i den enkelte virksomhed, så virksomhederne i rimelig grad kan blive på danske hænder, der skal samarbejdes mellem virksomhederne om eksport, og det skal sikres, at der også bliver hovedkontorer for nogle af de større koncerner i Danmark i de kommende år.

Regeringen har opgivet den økonomiske handlefrihed, når det gælder de overordnede økonomiske ting, ved den liberalisering af kapitalbevægelser, den er blevet så forblændet af. Man fornemmer en så opgivende holdning hos regeringen, at man nærmest håber på, at der er nogle, der på et eller andet tidspunkt vil overtage den gæld, vi har lavet i det her land.

Der er ét plaster på såret, og det er EF-Kommissionens rapport om den sociale dimension. Jeg ved, at fru Margaret Thatcher, og jeg tror hr. Glistrup, er fnysende vrede over, at sådan nogle papirer kommer på bordet. Her siger EF-Kommissionen for første gang: Der er nogle so-

cialle ulemper ved at give kapitalen alle de friheder, man giver den. Der er noget, der kommer til at hedde »social dumping«. Det synes jeg er spændende. Det hilser vi i SF velkommen. Men det er alt for svagt, og det er nok svært at bygge noget på det. Det er måske derfor, statsministeren giver det så mange velmente ord. Men der skal lidt mere til, vil jeg sige, hvis vi skal diskutere lønmodtagerindflydelse, hvis vi skal diskutere virkelig sikring imod social dumping osv.

Der er brug for en offensiv holdning over for den proces, der hedder indre markeds-procesen, men det var ikke det, der prægede udenrigsministerens, hr. Ellemann-Jensens, indlæg. Det var derimod: Nu skal vi lige så stille få det til at glide ned. Det var jo også kedeligt, at vi kom til at sige noget andet for et par år siden. Det er nok lidt farligt at gå og råbe alt for højt op om det her.

SF lægger afgørende vægt på, at vi får en grundig kortlægning af de problemer. Jeg skal endnu en gang agitere for det forslag, som senere kommer til debat i Folketinget, om en hvidbog om EF og Danmark.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning er motiveret med, at der i SF's ordførers tale var en antydning af, at CD havde nogle bestemte hensigter, som absolut ikke dækker, hvad CD faktisk har.

Så vidt jeg kunne høre, blev vi slået i hartkorn med Industrirådet og forskellige andre, som fortæller, at det indre markeds krav vil være, at vi nedsætter skatter og forringer sociale ordninger osv. Det tager jeg på det skarpeste afstand fra. Vi har ved enhver lejlighed sagt, at det kan vi overhovedet ikke godkende. Det synspunkt vil vi overhovedet ikke være med til at anerkende. Det vil jeg også i EF's Parlament kæmpe imod, og hvor end jeg møder det.

Det andet var, at det var nogle ting, vi havde samlet op, og det var sådan vores almindelige – det plejer at blive kaldt kaniner, når det er journalister, der omtaler det. Det er det aldeles ikke.

Det er da fuldstændig rigtigt, som det er fremført fra flere sider: Der er ikke fra Kommissionens side rejst indvendinger mod de tre ting, vi har nævnt. Der er ikke fra Vesttysklands side – nej! Men se, vi, der ved, hvad vi har af